

Nursing Research Newsletter

ฝ่ายบริการพยาบาล โรงพยาบาลสงขลานครินทร์

ฉบับที่ 11/61 เดือนสิงหาคม ปี 2561

ความรู้และการปฏิบัติของพยาบาลในการดูแลผู้ป่วยเด็กเพื่อป้องกันปอดอักเสบจากการใช้เครื่องช่วยหายใจในหออภิบาลผู้ป่วยเด็ก โรงพยาบาลสงขลานครินทร์

Knowledge and Practice of Nurses in Preventing Ventilator Associated Pneumonia in the Pediatric Intensive Care Unit, Songklanagarind Hospital

วันดี ชูชาติ

จริยา สายวาริ

บทคัดย่อ การวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงบรรยาย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้และการปฏิบัติของพยาบาลกับความสัมพันธ์ ระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลในการดูแลผู้ป่วยเด็ก เพื่อป้องกันปอดอักเสบจากการใช้เครื่องช่วยหายใจ โดยศึกษาใน กลุ่มตัวอย่างพยาบาลที่ปฏิบัติงาน ในหออภิบาลผู้ป่วยเด็ก ซึ่งมีอายุการทำงานอย่างน้อย 6 เดือนและผ่านประเมินการปฏิบัติงาน จำนวน 28 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลคือ 1) แบบสอบถามปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล 2) แบบสอบถามความรู้ของพยาบาลในการดูแลผู้ป่วยเด็ก เพื่อป้องกันปอดอักเสบจากการใช้เครื่องช่วยหายใจ และ 3) แบบสอบถามการปฏิบัติของพยาบาลในการดูแลผู้ป่วยเด็ก เพื่อป้องกันปอดอักเสบจากการใช้เครื่องช่วยหายใจ ตรวจสอบความตรงด้านเนื้อหาโดย ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้ค่าความตรงตามเนื้อหา เท่ากับ 0.85 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และหาความสัมพันธ์แบบไคสแควร์

ผลการศึกษา พบว่า 1) ความรู้ของพยาบาลร้อยละ 96.43 อยู่ในระดับสูง (Mean = 23.93, S.D.= 1.82) 2) การปฏิบัติของพยาบาลอยู่ในระดับสูงทุกด้าน (Mean = 3.78, S.D. = 0.13) 3) ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับความรู้ ของพยาบาลในการดูแลผู้ป่วยเด็กเพื่อป้องกันปอดอักเสบจากการใช้เครื่องช่วยหายใจไม่มีความสัมพันธ์กัน ($P > 0.05$) และไม่สามารถหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับการปฏิบัติของพยาบาลได้เนื่องจากมีการปฏิบัติอยู่ใน ระดับสูงทั้งหมด ผลการวิจัย สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพการพยาบาลผู้ป่วยเด็กเพื่อป้องกันปอดอักเสบจากการ ใช้เครื่องช่วยหายใจต่อไป

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น ประกอบด้วย 3 ส่วนคือ 1) แบบสอบถามปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล จำนวน 6 ข้อ 2) แบบสอบถามความรู้ของพยาบาลในการดูแลผู้ป่วยเด็กเพื่อป้องกันปอดอักเสบจากการใช้เครื่องช่วยหายใจลักษณะ ข้อคำถามปลายปิด จำนวน 27 ข้อ 3) แบบสอบถามการปฏิบัติของพยาบาลในการดูแลผู้ป่วยเด็กเพื่อป้องกันปอดอักเสบจากการใช้เครื่องช่วยหายใจ จำนวน 85 ข้อ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่ใช้ในการศึกษาเป็นการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive sampling) โดยเป็นพยาบาลประจำการ ที่ปฏิบัติงานในหออภิบาลผู้ป่วยเด็ก ซึ่งมีอายุการทำงานอย่างน้อย 6

เดือนผ่านการประเมินการปฏิบัติ งานและยินยอมสมัครใจเข้าร่วมโครงการวิจัย ไม่รวมหัวหน้าหอผู้ป่วยและทีมวิจัย มีประชากรที่เข้าเกณฑ์ดังกล่าวจำนวน 28 คน จากจำนวนพยาบาลในหออภิบาลผู้ป่วยเด็กทั้งหมด 32 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้นำมาวิเคราะห์ตามระเบียบวิธีทางสถิติ ใช้สถิติเชิงพรรณนาในการวิเคราะห์ ข้อมูล ดังนี้ 1. ข้อมูลส่วนบุคคลโดยแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2. ข้อมูลความรู้ของพยาบาลในการดูแลผู้ป่วยเด็กเพื่อป้องกันปอดอักเสบจากการใช้เครื่องช่วยหายใจโดยแสดง ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3. ข้อมูลการปฏิบัติของพยาบาลในการดูแลผู้ป่วยเด็กเพื่อป้องกันปอดอักเสบจากการใช้เครื่องช่วยหายใจโดยแสดง ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4. การทดสอบความสัมพันธ์ ระหว่างปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับความรู้และการปฏิบัติของพยาบาลในการดูแลผู้ป่วย เด็กเพื่อป้องกันปอดอักเสบจากการใช้เครื่องช่วยหายใจด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-Square)

สรุป จากผลการศึกษา พบว่า ความรู้และการปฏิบัติของพยาบาลในการดูแลผู้ป่วยเด็กเพื่อป้องกันปอดอักเสบจากการใช้เครื่องช่วยหายใจ ในหออภิบาลผู้ป่วยเด็ก โรงพยาบาลสงขลานครินทร์อยู่ในระดับสูง โดยปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ไม่มี ความสัมพันธ์กับทั้งความรู้และการปฏิบัติของพยาบาล หอผู้ป่วยสามารถนำข้อมูลทั้งหมดมาใช้ในการกำหนด สมรรถนะ(Competency) และพัฒนาศักยภาพของบุคลากรแต่ละระดับ/เฉพาะบุคคลได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และข้อจำกัดน้อยลง พร้อมทั้งจะต้องมีการกำกับ ติดตาม ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการความรู้ (Knowledge management) และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ (Tacit knowledge) ในการดูแลผู้ป่วยเด็กเพื่อป้องกันปอดอักเสบจากการใช้เครื่องช่วยหายใจ และเพิ่มระดับมาตรฐานการพัฒนาศักยภาพการดูแลให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อผู้ป่วยเด็กและครอบครัว ต่อไป

ข้อเสนอแนะ 1) ควรมีการกระตุ้น เน้นย้ำและปรับปรุงคุณภาพการพยาบาลอย่างต่อเนื่อง (Continuous quality Improvement) เกี่ยวกับการปฏิบัติของพยาบาลในการดูแลความสะอาดช่องปาก ที่มีค่าคะแนนต่ำกว่าด้านอื่นๆ หรือพัฒนาแนวปฏิบัติใหม่ เพื่อให้มีความเหมาะสมกับบริบทที่เป็นหอผู้ป่วยเด็กวิกฤตและทำให้เกิดการปฏิบัติจริงได้และ มีค่าคะแนนในระดับที่สูงขึ้น 2) ควรมีการทบทวน ค้นคว้าหาความรู้ใหม่ และพัฒนาทักษะการปฏิบัติการดูแลผู้ป่วยเด็ก ให้มีความ ทันสมัย สอดคล้องกับความก้าวหน้าของเทคโนโลยีและภาวะโรคที่ซับซ้อน เพื่อให้ความรู้และการปฏิบัติให้คงอยู่ในระดับสูง ต่อไป 3) ควรมีการศึกษาวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของความรู้และการปฏิบัติของพยาบาลเพื่อ ป้องกันการติดเชื้อจากการใส่เครื่องช่วยหายใจในหน่วยงานอื่นๆ ที่มีบริบทการดูแลผู้ป่วยเด็กที่ใกล้เคียงกัน 4) ควรมีการศึกษาวิจัยโดยนำเทคนิควิธีการศึกษา เช่น การสังเกตหรือการวิจัยแบบมีส่วนร่วมโดย การสนทนากลุ่ม เพื่อที่จะทำให้ทราบข้อเท็จจริงเชิงลึกและได้ข้อมูลที่ถูกต้องและชัดเจนมากยิ่งขึ้น

วันดี ชูชาติ และ จริยา สายวาริ. 2561. ความรู้และการปฏิบัติของพยาบาลในการดูแลผู้ป่วยเด็กเพื่อป้องกันปอดอักเสบจากการใช้เครื่องช่วยหายใจในหออภิบาลผู้ป่วยเด็ก โรงพยาบาลสงขลานครินทร์. วารสารมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์: ปีที่ 10 (2); 38 - 50.

มีวิธีการประเมิน ดังนี้

1. Scan QR Code
2. เข้า Link : <https://goo.gl/JJ9nvl>

หอผู้ป่วยได้ร่วมตอบแบบประเมินมากที่สุด
5 อันดับจะมีรางวัลมอบให้ทุกๆ 3 เดือนค่ะ
** ร่วมตอบแบบประเมินกันเยอะๆนะคะ**

